

[Stavad]

ge det: Er det definitivt, at regeringen ikke agter at få løst dette problem, inden Folketinget sendes hjem? Det svar må vel kunne gives i dag. Det blev stillet til statsministeren sidste torsdag, det blev stillet til skatteministeren sidste fredag – nu er vi efterhånden 14 dage inde i det, der skulle være en kort samling på 2–3 uger. Regeringen har bebudet, at den vil løse problemet. Det var med i den kongelige forhandlers, den fungerende statsministers regeringsudspil. Det var med i regeringens åbningsredegørelse. Hvad vil regeringen? Vi må i det mindste kunne få at vide, om regeringen kommer med noget nu, eller om man bare vil sylte det.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg er på sin vis noget forundret over hr. Stavads spørgsmål. Hr. Stavad er udmærket klar over, at regeringen har taget kontakt til de partier, som var deltagere i den aftale, som blev lavet vedrørende renteaftigten før jul. Det første af møderne holdes i morgen, og det andet møde holdes mandag. Jeg synes, det er en korrekt fremgangsmåde, at der dér bliver lejlighed til en drøftelse af situationen omkring renteaftigten, efter at der er dannet en ny regering. På den baggrund synes jeg, det er forunderligt, at hr. Stavad stiller dette spørgsmål til mig i dag, som om hr. Stavad ikke var klar over, at der skulle være disse kontakter mellem de pågældende partier og regeringen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hvis skatteministeren er forundret, kan vi jo så være to, der er det. Skatteministeren har nu refereret, at der er taget kontakter, og derfor må det vel så også være betimeligt, at jeg refererer, hvad jeg selv har svaret. Som jeg allerede sagde i mit første indlæg, skrev jeg et brev til skatteministeren i mandags, inden vi havde fået en henvendelse om et møde, hvor jeg gjorde opmærksom på, at vi meget gerne kom, at vi ønskede dette problem løst, men at vi selvfølgelig forudsatte, at regeringen gav en skitse, gav – skal vi sige – i brede træk en udmelding om, hvordan regeringen ønskede at løse problemet, fordi Socialdemokratiets udspil ligger på regeringens bord. Det har det ikke været muligt at formå ministeren til. Derfor har jeg så også måttet meddele ministeren, at under de præmisser, hvor vi endnu en gang skal sidde til grin i Skat-

teministeriet, agter vi ikke at deltage, før regeringen meddeler, hvad regeringen vil foretage sig, og derfor afventer vi. Derfor forstår jeg så også på ministeren, at regeringen ikke ønsker at løse dette problem. Jeg beklager, at en opposition endnu en gang må påtage sig det, der burde være en regeringsopgave.

Glistrup (FP):

For så vidt angår året 1987 er det, vi taler om her, en meget, meget overhængende og alvorlig katastrofe, som vil ramme hundredtusindvis af danske, hvis Folketinget ikke har truffet nogen beslutning, før det rejser hjem, og som for måske 20.000 eller 30.000 familier, der sidder meget svagt i det, vil være det sidste og afgørende dødsstød, der bevirker, at efter at de er gået ned og har været ulykkelige og uheldige flere gange, får de altså nu det endelige spark ud af samfundet af denne lov.

I den situation, hvor det drejer sig om gode, veltjente folk på samfundets skyggeside, som har været uheldige og ulykkelige her i tilværelsen, står repræsentanter for regeringen og for det største parti og fører christiansborgtaktiske overvejelser om, hvorvidt den ene kan gå til møde hos den anden på det ene eller andet grundlag. Det her drejer sig om realiteter for mennesker og ikke prestige og fornærmethed hos nogle politiske partier. Selv om der så havde været noget som helst om, at denne lov havde et opsparingsfremmende sigte, ville en oplysning af loven for så vidt angår året 1987 i hvert tilfælde ikke ødelægge nogen som helst opsparing. De mennesker, der ikke har sparet op i 1987, kan ikke spare op i 1987. Derfor, gid man dog i hvert tilfælde modtog Fremskridtspartiets fremstrakte og som altid praktisk indrettede hånd på, at vi i hvert tilfælde lader være med at føre os ud i den administrative skandale af mægtigt omfang, det her drejer sig om, for så vidt angår indkomståret 1987. De eneste, vi generer, er jo i og for sig Ekstra Bladets journalister, for de kan jo regne med, at de kan holde sommerferie hele august, for det går simpelt hen på fjernskriveren, så de har stof nok til at få et stort løssalg med alle de historier, der kommer i løbet af august måned 1988, nemlig hvad der simpelt hen vrimler ind på grund af dette. Det er i og for sig den eneste gruppe i befolkningen, der kan være interesseret i, at disse helt horrible opkrævninger skal udsendes og even-